

Sygnatura akt IV Ka 390/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Adam Pietrzak SO Agnieszka Połyniak
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Władysławy Kunickiej – Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2013 roku

sprawy **A. M.**

oskarżonego z art. 83 § 1 k.k.s.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 31 stycznia 2013 roku, sygnatura akt II K 7/2012

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania odwoławczego, w tym wymierza mu 180 złotych opłaty za to postępowanie.

Sygn.akt IV Ka 390 / 13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 31 stycznia 2013r. sygn. akt II K 7 /2012:

I. Oskarżonego A. M. uznał za winnego tego, że w okresie od 19 marca 2010 r do 20 kwietnia 2010 r w B. i W., pełniąc funkcję prezesa Zarządu Spółki z o.o. (...) zs. W B., utrudnił inspektorowi kontroli skarbowej uprawnionemu do przeprowadzenia postępowania kontrolnego i kontroli skarbowej w spółce z o.o. (...) w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatków stanowiących dochód budżetu państwa w zakresie podatku od towarów i usług za okres VIII 2008 r. do III 2009 r. oraz podatku dochodowego od osób prawnych za 2008 r. przeprowadzenie postępowania kontrolnego w ten sposób, że w dniu 19.03.2010 r. odmówił temu inspektorowi udostępnienia dokumentacji finansowo-księgowej ww. spółki związanej z zakresem postępowania kontrolnego, zaś w dniu 20 kwietnia 2010 roku nie przedłożył, mimo wezwania,

wymienionych dokumentów w siedzibie Urzędu Kontroli Skarbowej, naruszając tym samym przepisy art. 31 ust 1 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa, tj. występku z art. 83 § 1 kks i za czyn ten na podstawie art. 83 § 1 kks wymierzył mu karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny, przy czym ustalił wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 60(sześćdziesięciu) złotych;

II. Zasadził od oskarżonego A. M. na rzecz Skarb Państwa uzasadnione wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 40 zł oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 180 zł.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy.

Apelujący wyrokowi zarzucił:

1. Obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk, polegająca na dokonaniu dowolnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania, która w konsekwencji doprowadziła do wydania orzeczenia nieuwzględniającego wszystkich ujawnionych w sprawie okoliczności, w szczególności, pominięcia faktu, iż przepis art. 155 ustawy ordynacja podatkowa dopuszcza możliwość wzywania podatnika do złożenia dokumentów i wyjaśnień tylko w wyjątkowych okolicznościach, które w niniejszej sprawie nie miały miejsca;

2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na błędnym uznaniu, iż oskarżony A. M. swoim zachowaniem wypełnił znamiona występkę opisanego w art. 83 § 1 kks, w sytuacji gdy z ujawnionych w sprawie okoliczności wynika, że zachowanie oskarżonego nie wypełniło tychże znamion, albowiem nie odnosiło się ono ani do czynności sprawdzających ani do kontroli podatkowej ani do kontroli skarbowej ani do czynności kontrolnych w zakresie szczególnego nadzoru podatkowego, których utrudnianie mogłoby stanowić realizację znamion występkę opisanego w art. 83 § 1 kks;

3. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na przyjęciu, iż oskarżony w sposób celowy nie przedłożył dokumentów księgowych spółki, mimo, iż z okoliczności sprawy jednoznacznie wynika, iż z mocy obowiązujących przepisów ustawy ordynacja podatkowa i ustawy o kontroli skarbowej nie był do tego w ogóle zobowiązany, co wykluczało możliwość świadomego uchylania się przez niego od zadośćuczynienia obowiązkowi ustawowemu i jednoczesnego utrudnienia postępowania kontrolnego.

Mając na uwadze powyższe apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Wbrew stawianym w niej zarzutom Sąd Rejonowy wyczerpująco przeprowadził postępowanie dowodowe, po czym prawidłowo ocenił całokształt zebranych w sprawie dowodów, w żadnej mierze nie uchybiając regułom art. 7 kpk i art. 410 kpk. W efekcie takiego procedowania ustalenia faktyczne wyroku cechuje obiektywizm, zaś subsumpcja tych ustaleń przez uznanie sprawstwa i zawinienia oskarżonego w zakresie przestępstwa utrudniania przeprowadzenia postępowania kontrolnego art. 83 § 1 kks jest jedynie trafnym zakończeniem procesu. Sąd I instancji przedstawił swe wnioski w bardzo obszernych pisemnych motywach wyroku, szczegółowo odnosząc się do wszystkich dowodów sprawy, w tym wyjaśnień oskarżonego, dokonując wykładni prawa materialnego wskazał na stosowne przepisy o kontroli skarbowej i ordynacji podatkowej. Motywy te spełniają wszystkie wymogi art. 424 kpk, także w zakresie wymiaru kary.

Z uzasadnienia apelacji nie wynika, które dowody Sąd Rejonowy miał ocenić wadliwie i na czym miały polegać wady jego rozumowania w tym zakresie. Nie ulega przecież wątpliwości, że w dniu 19 marca 2010r. Inspektor kontroli skarbowej G. L.w asyście referendarza M. Z.udąła się do siedziby należącej do oskarżonego Spółki z.o.o.(...)z.s. W B., gdzie oskarżonemu zakomunikowała o wydanym postanowieniu o wszczęciu postępowania kontrolnego wobec

Spółki, zakresie kontroli i pouczyła o obowiązku udostępnienia dokumentacji finansowo- księgowej. Oskarżony wszak nie neguje odmowie pokwitowania odbioru przedmiotowego postanowienia (wyjaśnienia k. 146) ale zaprzecza tylko swej odmowie udzielenia zgody na udostępnienie kontrolerowi dokumentacji finansowo- księgowej, znajdującej się w biurze rachunkowym, twierdząc iż odesłał kontrolerów do biura rachunkowego pani S.. Z zeznań wszystkich świadków tj. G. L., M. Z.i I. S.jednoznacznie wynika, iż oskarżony mając wiedzę o postępowaniu kontrolnym i obowiązku udostępnienia dokumentacji finansowo- księgowej, z sobie tylko wiadomych powodów obowiązku tego nie wykonał. Kontrdowodów w tym zakresie apelacja nie wskazuje.

Nie może ulegać najmniejszym zastrzeżeniom ustalenie wyroku zaniechania przez oskarżonego wykonania pisemnego wezwania do udostępnienia w dniu 20 kwietnia 2010r. w siedzibie Urzędu Kontroli Skarbowej dokumentacji finansowo- księgowej Spółki, czego także apelujący nie neguje.

Uzasadnienie apelacji sprowadza się jedynie do chybionej polemiki w zakresie interpretacji przepisów prawa karnego skarbowego, kontroli skarbowej i ordynacji podatkowej.

W myśl definicji z art. 53 § 31kks kontrola skarbowa jest to kontrola określona w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. 2011.41.214 t.j.). Myli się więc apelujący, kwestionując zakres przedmiotowy kontroli skarbowej objętej penalizacją przepisu art. 83 § 1 kks. Przepisy tej ustawy (art. 12 i 13) określają tryb postępowania kontrolnego i odpowiedni zakres stosowanych tamże przepisów art. 282b i art. 282c ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Natomiast przepis art. 31 ust. 1 i 2 ustawy o kontroli skarbowej odsyła do odpowiedniego stosowania w toku postępowania kontrolnego innych przepisów ustawy ordynacja podatkowa.

Oczywiście błędnie apelujący przytacza i równie błędnie interpretuje treść art. 155 § 1 wspomnianej wyżej ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r Ordynacja podatkowa(Dz.U.2012.749 j.t.) który brzmi cyt."Organ podatkowy może wezwać stronę lub inne osoby do złożenia wyjaśnień, zeznań lub dokonania określonej czynności osobiście, przez pełnomocnika lub na piśmie, jeżeli jest to niezbędne dla wyjaśnienia stanu faktycznego lub rozstrzygnięcia sprawy." Nie ulega żadnej wątpliwości, że to to organ podatkowy jako prowadzący postępowanie ma obowiązek zebrać dowody i ustalić stan faktyczny, ale to nie oznacza, że strona postępowania nie ma obowiązku przekazania dowodu, informacji lub wyjaśnienia okoliczności istotnych dla sprawy, na żądanie organu. Istnieją bowiem informacje, które są wyłącznie w posiadaniu podatnika i uzyskanie ich bez jego udziału – w tym przypadku udostępnienie dokumentacji finansowo- księgowej, nie jest możliwe.

Zawarte więc w apelacji twierdzenia o nieuprawnionym działaniu inspektora kontroli skarbowej stanowią powielenie nietrafionej linii obrony oskarżonego, polegającej na totalnej negacji prawidłowości wszelkich działań, podejmowanych wobec jego Spółki przez Urząd Kontroli Skarbowej jak i sądu procedującego w niniejszej sprawie.

Nie występują w sprawie jakiegokolwiek uzasadnione podstawy do modyfikacji orzeczenia o karze grzywny, wszak wymierzono ją oskarżonemu w dolnych granicach ustawowego wymiaru, zaś przyjęta wysokość stawki dziennej grzywny niemal dotyka ustawowego progu jej wymiaru, wynikającego z art. 23 § 3 kks.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.113 § 1 kks w zw. z art. 636 § 1 kpk i art. 627 kpk oraz na podstawie art. 8 w zw. z art.3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r./ tj. DZ. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm./, obciążając nimi oskarżonego.